

ME OLEME, SAABUSIME JA SÕLTUME LOOVAST MÜSTEERIUMIST

Ja... kõige lihtsama moto tähenduse all, ilma et üritaks kokku koguda kõike:

Millal sai alguse Jumal? Millal algas tema tegutsemine?

Kes olid enne, kas need, kes tema tegudele aplodeerivad või need, kes nõuavad "ebaadekvaatset" tähelepanu tänu oma seisusele?

Hiljem saabus teatud liin... -nagu ilutooted-, stabiilsete uskumuste liin, reserveeritud tseremooniate, pulmade, bankettide, ristimiste tarvis... Ja sellele järgnes üks rohkem intellektuaalne hoovus, "neuro-aseptikud" -nii võime neid nimetada. Nende kohaselt... oli võimalik, et jah, või oli võimalik, et ei. Seega sõltuvalt konjuktuurist, tulid nad alati puhtalt välja. Ning siis juba, kõige tipuks, sapiens-sapiensi teadlased, uskumatud ja mitteuskujad, kes keskenduvad ainult oma tühisustele.

Jah, teadlikud, et puuduvad paljud detailid, kuid... see annab meile ühe mõtte.

Meie palvuslik dimensioon graviteerib teadvuse kohal, kust me pärineme, saabusime ja sõltume ühest Loovast Müsteeriumist.

"Oleme, saabusime ja sõltume ühest Loovast Müsteeriumist".

Ei otsita mingit originaalsust või mingit erilist teoloogiat, ei. Uurime inimolemust, selleks, et too hakkaks teadvustama oma kohalolekus Universumit, kohalolekut Universumis, olles Universum.

Meeldivustundega aktseptatsiooniga liik..., ettenägematute sündmuste omaksvõtuga, jätmata kõrvale rööme ega kurbusi, kuid osates näha, mis on tagaplaani... tagaplaani tagaplaanil.

Sest kui keegi röögatab "tuli!", siis tõenäoliselt on tema läheduses leeke. Olgugi et me neid ei näe. Kui keegi palub abi, siis tõenäoliselt ei ole siin ainult kuulda seda "appi!"-karjet, vaid miski on ründamas tema terviklikkust. See ei

ole kindel!, loomulikult, sest see võib olla lõks, et keegi tuleks ja... siis tungitakse kallale sinule endale. Kuid, võttes arvesse neid erandlikke variatsioone, siis selle "tagaplaanil"...

Ja ei ole nii, et seda varjatakse, ei, see mis toimub on -meie kognitiivse teadvuse jaoks- ... liiga... suur.

Päike ei varja ennast, ega liigu, ei tule välja, kuid kuna ta on nii suur, ja meie oleme nii väikese suurusega ühel proportsionaalselt nii suurel planeedil, siis paneb see meid nägema... valesid tajupilte.

Sellepärast, Palvuslik Tähendus valgustab meid selle kohta, mida läbi elame, tunnetame, tajume, tunneme, vaatleme, et annaksime sellele mingi tähenduse ja transtsendentsuse, mis ulatub empiiriliselt tõestatavast kaugemale; ilma, et sellel tõestataval, nähtaval, kuuldaval jne sündmusel... väärtusest puudu oleks. Ei, ei!...

Kuid, tõenäoliselt, tõenäosus, võimalikkus, et sulle langeb osaks lotovõit kolm päeva järjest -kolm päeva järjest!-... on kas pehmelt öeldes "korda aetud" või peab hakkama mõtlema kuidagi... imelikult. Jah, kuid on olemas üks "kokkusattuvuslik" õnn.

Ilmselt on lõpuks klaar, et meid toodi või meid volitati, kohustati... -no sõltub sellest, kas arvatakse, et Pariis eksisteerib või ei- ja, lahus, eraldi mõningatest selgitustest, millega võime aru saada sellest, mis meiega toimub, kuid enamikel juhtudel ei... ei tea me, mis on põhjuseks, miks selline mõju, tagajärg...

Ja just seal saavutab mingi perspektiiv transtsendentsuse... märkimisväärsest vajadusest tingituna. Kuid on nii... -jah, on tõsi-, et seda tavatsetakse arvesse võtta "vahel", "aeg-ajalt"... Näiks nagu Loov Müsteerium otsustaks teispäeval või neljapäeval hakata tegutsema, aga teised päevad jätab vaatamiseks, mis toimub loodete või tuulega.

Meie kestmine, püsimine on immanentne eksistentsis.

See on perpetuum, igavene. Ei ole jupiti, osade kaupa.

Kui võtame igapäevaselt omaks, et tänu mingile abile, toetusele, meie respiratoorne tuige on olemas ja kulgemine järgneb sellele, siis ei peaks meile transtsendeerumine endast mingit jõupingutust kujutama, nähes, mida elu meile selle sündmusega, selle teadmisega, selle juhusega, selle ettenägematusega, selle ootamatusega öelda tahab ...

Sedamööda kuidas me pöörame sellele detailile tähelepanu, siis saavad paljastatud selle detaili väikesed detailid. Ehk siis, -ja see on tähtis- et ei..., me ei ole neid avastanud, et see ei ole olnud mingi relvastatud intellektuaalne jõupingutus, ei, ei! Meid on lubatud näha meie soovi, tundmise, näha püüdlemise tõttu.

Ükskõik millise inimliku intelligenti ratsionaalse üritusega jõutakse seletama vaid inimlikke reaktsioone ja juhuslikke "kokkulangevusi", kuid ei jõuta peene aroomi, mittekäegakatsutava jälje, Nimetu! tunnetamiseni, tajumiseni.

Paljudel juhtudel kõige vahetumas teoloogias tavatsetakse öelda: *"Saagu nii nagu Jumal tahab!"*... Aga see on vaid suusoojaks öeldud. Hiljem, kui see, mida Jumal on tahtnud ei ole meeltmööda, võidakse öelda teisi asju..., kirjeldamatuid.

Tegelikult, inimlik hoiak Loova Müsteeriumi ees on pühalikult haiglane, põdur, nõrk ja moondunud. On olema erandeid, jah. Jah.

Lähtudes neist... -jah- kahtsusväärsetest konditsioonidest, siis meie positsioonid saavad paraneda. Olgugi et alati saab veidike hullemaks minna! Oleme juba ... ära kadumise piirimail, nii et on võimalik parandada.

Iga kord kui -teadvuses- elame läbi tundmusi, emotsioone, ilmselgusi ja rajame suhte parameetreid... kooselus, kommunikatsioonis, siis põhjused ja tagajärg -kõik see on väga kiire väljenduma. Kuid, enne mingi vastuse andmist, enne seoste jadaga jätkamist, jätame mingi pausi meie hädade või meie glooria vahele.

Enamikel juhtudel saab see olema mingi häda, õnnetus, sest iga üks nõuab iga korraga aina enam, kõikides tähendustes.

Jätta see paus..., et tunnetada ja esitleda end, ilmuda Loova Müsteeriumi ette kui pulbitsev uudishimu, üritades leida tähendust, mis läheks meie võimetest kaugemale.

Väga suure tõenäosusega saame me tunnetama... ja lisama juurde, meie vastuste moodulites, erinevaid reaktsioone, teistsuguseid hoiakuid.

Veidi aega tagasi üks inimolend kurtis oma valude üle, nõudes Loomingult:

-Kuidas on võimalik, et mina..., et minul valutab? Mina, kes ma kõigega hakkama saan; mina, kes ma nii terve olen; mina, kes olen... kes ma olen! Kuidas see saab minuga toimuda? Olgu olla!, et ilmuks kohale kogu teadus ja kultuur, et lahendada see kõik silmapilkselt. Doktor, selgitage seda mulle!!”.

-Mida ma teile selgitan...? On võimalik, et... seni kuni teie olete oma perfektsuse tühisuse, kõrkuse ja teiste süüdiolemise enesekindluse haardes ning nõudmises, et kogu teid ümbritsev ümber teie jookseks, siis on võimalik, et kõik läheb... halvemaks.

-Oh!

Veidi aega tagasi kuulsime üht uudist Leedust, kus üks rase naine, juba sünnitamas, otsustas endapoolse pingutuse, töö lõpetada ja kogu teda ümbritsev kirurgiline meedikute meeskond -ämmaemandad, günekoloogid, medõed-... ei olnud võimelised temaga looma mitte mingit tüüpi dialoogi või mingit adekvaatset suhet, mis võimaldanuks koostööd, et sünnitus saaks toimuda. Naine viskas end põrandale, püherdas... Sellega ei osatud midagi peale hakata. Ja mida tegid siis üllad kolleegid? Helistasid politseisse. Kas kujutate seda ette? Kena, siin, kindlapeale, oleksime kutsunud tuletõrjujad, need avaldavad rohkem mõju. Ja saabusid politseinikud sünnitusmajja, ja hoidsid naist kahevahel kinni, tõstsid ta sünnitamise piinapinki... ja seal üks-kaks-kolm -pole teada, kas lõpuks karati rõõmust - ja naine sünnitas. Kuid politseinikele sai osaks väga halb õnn, sest selle sündmuse käigus tegid nad sünnitajaga koos ühe *selfie*. Ja olgugi et ta ei olnud pildil ära tuntav, siis rahvuslik skandaal Vilniuses -Leedu pealinnas- oli monumentaalne. Linnapea, president, kogu maailm: *“Pole õigust!, ei ole õiglane! Mida tegi seal politsei?”* - jne-.

Jah, aga kui... meedikud, medõed, abilised ei ole võimelised...

Milline barbaarsus!, kas pole?

Kuid vastupidiselt, väga kummaline, politsei avaldas mõju. Nii et siis teate: kui teil on raske sünnitus, saatke see politseijaoskonda.

Aga millises seisundis oleks naine...? Kõigele lisaks oli kohal ka mees, ja, ja. Millises seisundis oli see naine? Ja milline võimetus tervel real professionaalidel!...

Jah, on tõsi. See ei ole mingi erand, et... naised, sünnituse hetkel, oma ebamugavuse tõttu, ükskõik millise valu juures, kaotavad päitsed, hobuse, ohjad... kõik. Ja, jah. Juhtub. Kuid, ilmselgelt, need, kes ei ole neid kaotanud - ja ei või kaotada- on need ümbritsevad, kes otsivad vahendeid, vorme...

Ning jah, juhtub, et... -ilma nendesse ekstreemidesse laskumata-, juhtub, et igaühe elamise ebamugavus, kui asjad ei lähe isikliku maitse kohaselt, on sagedane.

Ja sealt saavad alguse petitsioonid, nõudmised... -kaasaarvatud, loomulikult, ka nendes, kes üritavad transtsendeeruda- kaebluste, protestide, raevu nõudmised...

Kindlapeale, paljudel juhtudel, väikese vaikusega... antaks võimalus teistele vastustele ja teistsugustele sündmustele.

Peame oskama kuulata... Loovat keelt.

See on just läbi palve, meditatsiooni, kontemplatsiooni..., kui liigume inkorporeerides hoiakuid, tunnetusi ja valmisolekuid..., et meile avatakse meie teadvus teistele reaalsustele, lisaks nendele, milles me oleme; lisaks nendele, mis meil on.

Ja võib juhtuda ja juhtub, et selles “valmisolekus transtsendeerumiseks” avastame teisi headuse! tasandeid!..., mis näivad isegi vahel, ebaõiglased või disproportsioonis olevat.

Loov Müsteerium on liialdatult... ülevoolav! Ja selleks, et see või teine asi juhtuks, on ta võimeline sooritama kakssada varasemat karambooli.

Nagu ütles Lao Tse: *"Taevas kohtleb inimesi nagu põhukoeri"*; kindlapeale, tehes selge vihje, et meie käitumine, projektid, ideed, jne ei avalda mingit mõju Müsteeriumi Loovatele tegevustele.

On olnud ajalooline püüdlus jagada Jumalaga trooni -kas pole?- jagada Temaga seda, mida tegema hakatakse: *"Aitan Jumalat tema töös, tema sõjas demoni vastu. Aitan..."*. Alati on olemas olnud mingi strateegia, et aidata invaliidist Jumalikku.

Kokkuvõttes... südant riivav, kas pole?

Jah. Võib olla, et just praegu, kuid... seda on, siiani veel! Ja tendents ja uskumus, kõige usklikemas, sest see tendents võib varieeruda - paljusõnalisus on siin vajalik-..., Jumalik tendents, meie inimlike aktsioonide tõttu.

Esiteks, neid ei saa omavahel lahutada. Kuid, teiseks, meil ei ole ei piisavalt protagonismi ega võimekusi, ega filmis extra külalisi, ega... mitte midagi!, mitte ainult muutmiseks, vaid et ka "tsipakenegi" mõjutada toimuvat.

Kui see on selge!..., siis jäävad ülearusteks jõupingutused ja pühendumised ja tegutsemised, jne, millega oodatakse esiletõstmist. Ja me siseneme veelgi enam Kõrgema Headuse tundmisesse. Siseneme veelgi rohkem praktiseeritava alandlikkuse elamisse. Oleme rohkem... silmatorkavad, väljapaistvad vastutusega, pühendunud teenimises.

Kõik see annab meile põhjuse, võimaluse, et näha... ja mitte jääda ainult sellesse, mis meile korda läheb või mis meile korda ei lähe, sellesse, mis meile meeldib ja mis meile ei meeldi.

Olendi universaalsusel ei ole eelistusi. Tal on Armastused. Tal on... sulandumise tendentsid.

Õpime uuesti elama.

***

1
